

малко време ще ти кажъ за това. Ты ще ся научишь много нѣща за душъ-тѣ си, и за мѣсто-то, гдѣ-то тя ще отиде щомъ умре тѣло-то ти и ся погребѣ: и трѣбува да научишь още що си длъженъ да правишь, та да є радостна всякога душа-та ти. Помни, че душа-та ти не ще да умре никога, но ще да живѣе въ вѣчны-ты вѣкове. Подиръ тоя разговоръ, Иванчо си легна, но не заспа за много време, защото размышляваше за душъ-тѣ си, и не ся доумѣваше, гдѣ ще иде тя, като умре тѣло-то му, и ся погребѣ.

— 0 —

РАЗГОВОРЪ ПІ.

На утренъ-тѣ Иванчо стана твърдѣ рано, и като още никой не бѣше ся събудилъ въ къщи, той ся спусна при майкѣ си, и като ѿ събуди, моли и' ся, да ся разговори пакъ съ него за душъ-тѣ му. А майка му каза че трѣбе да има търпѣніе, и да почака до гдѣ подхапнѣтъ, и тогава ще испълни желаніе-то му. Иванчо бѣше добро дѣте, слѣзе отъ стълбъ-тѣ долу, зѣ си книгъ-тѣ, и сѣдна да учи урокъ-тѣ си. Тѣжъ утренъ валѣше много дъждъ, щото не можеше да излѣзне на расходъ. Послѣ, като подхапнахъ, Г-жа Анна и дѣца-та и', влѣзохъ въ книгохранилницъ-тѣ, и като ся заласнуваше Еленка и